

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 07 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, declarat de inculpatul

Dehtearencu Iuri Victor, născut la 12 aprilie 1976, originar și domiciliat în mun. Chișinău str.

Docuceaev 13 ap. 36.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 07.07.2011-07.05.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 23.10.2012-12.12.2012*
3. *Examinat în instanța de recurs: 23.04.2013-29.05.2013*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 07 mai 2012, Dehtearencu Iuri Victor a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. art. 34, 82 alin. (2) Cod penal la 7 ani 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

A fost încasat de la Dehtearencu Iu.V. în beneficiul părții vătămate Pogudina Vera prejudiciul material în sumă de 6 761 dolari SUA și 5000 lei și în beneficiul părții vătămate Siraia Vera 1255 dolari SUA.

2. Potrivit sentinței, inculpatul Dehtearencu Iu.V., în perioada 12 februarie 2008 - 16 februarie 2009, urmărind scopul dobândirii prin înșelăciune a sumelor bănești de la Pogudina Vera, prezentându-se ca fiind specialist în domeniul acordării serviciilor juridice, sub pretextul perfectării documentelor și privatizării ulterioare a imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. Igor Vieru 4, ap. 62, dobândit în rezultatul succesiunii de către Pogudina Vera, a primit de la ultima suma de 10000 lei și 7 816 dolari SUA, care conform cursului valutar la momentul comiterii infracțiunii constituia 80 504,80 lei, bani care nu au fost folosiți conform destinației și anume pentru perfectarea documentelor pe apartamentul nominalizat, dar au fost folosiți pentru necesități personale.

Tot el, în perioada mai-august 2008, urmărind scopul dobândirii prin înșelăciune a sumelor bănești de la Siraia Vera, prezentându-se ca fiind specialist în

domeniul acordării serviciilor juridice, sub pretextul achitării a careva servicii în legătură cu perfectarea documentelor pentru imobilul amplasat în mun. Chișinău, str. Igor Vieru 4, ap. 62, dobândit în rezultatul succesiunii de către Pogudina Vera, a primit de la Siraia Vera care este prietena ultimei, suma de 1225 dolari SUA care conform cursului valutar la momentul comiterii infracțiunii constituia suma de 12512,35 lei, bani care nu au fost folosiți pentru achitarea serviciilor pentru apartamentul nominalizat, dar au fost folosiți pentru necesități personale. Astfel în perioada 12 februarie 2008 - 16 februarie 2009, Dehtearenco Iu.V., prin înșelăciune a însușit suma de 93 017,15 lei.

Acțiunile inculpatului, Dehtearenco Iu. V., au fost încadrate, în baza art. 190 alin. (4) Cod penal – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare deoarece se consideră nevinovat și în acțiunile lui nu sunt prezente elementele constitutive ale componentei de infracțiune, prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, ci niște relații civile contractuale, negociate și acceptate de părți. În materialele dosarului penal sunt suficiente dovezi că el a fost rugat de partea vătămată Pogudina Vera și prietenele acesteia să o ajutate în perfectarea moștenirii și nu el a venit și s-a prezentat ca specialist în domeniu, după cum se indică eronat în sentință și în actul de învinuire. Probe în acest sens sunt declarațiile părților vătămate Pogudina Vera și Siraia Vera, declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată Dehtearenco Tamara și Hadjiradova Valentina. Atît acuzatorul de stat, cît și instanța de judecată în sentința sa, nu a menționat nici o probă concludentă ce ar dovedi ori confirma faptul că el ar fi întreprins vreo acțiune directă sau indirectă pentru a le „înșela” sau de a le „căpăta încrederea” părților vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 a fost respins apelul inculpatului, menținând sentința contestată.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că vina inculpatului în cele încriminate a fost pe deplin dovedită prin declarațiile părților vătămate Pogudina Vera, Siraia Vera, martorilor Celovscaia Viorica, Hadjiradova Valentina, Dari Victoria, Bercovici Marcu cît și prin următoarele înscrisuri din dosarul penal: plîngerile cet. Pogudina Vera și Siraia Vera în care acestea solicită să fie atras la răspundere Dehtearenco Iu.V. pe motiv că, prin înșelăciune a obținut de la ele bani în sumă de 7 816 dolari SUA, sub pretextul de a perfecta actele pentru succesiune; extrasul din corespondența electronică a părții vătămate Pogudina V. cu inculpatul (f.d. 11-13, v. I); documentele privind transferurile de bani prin rețeaua „Contact” (f.d. 14-46, v. I); certificatul de la OCT Chișinău (f.d. 50, 145, v. I); procesele-verbale de confruntare dintre inculpat și părțile vătămate Siraia Vera și Pogudina Vera (f.d. 124-130, v. I; f.d. 4, v. II).

5.1 Așadar, instanța de apel a reținut că, inculpatul a avut o înțelegere cu Pogudina Vera conform căreia ultima i-a eliberat o procură ca el să se ocupe de

chestiunile de succesiune a averii decedatei Pogudina Nina, inclusiv a apartamentului rămas de la aceasta, ca parte componentă a CCL nr. 152 mun. Chișinău. Partea vătămată nu neagă existența acestei înțelegeri, doar că inculpatul nu a îndeplinit obligațiile asumate. Faptul înșelăciunii se dovedește prin aceea că inculpatul nici nu a întreprins nimic pentru a achita datoria cotei de participare în vederea înregistrării dreptului de proprietate, fapt confirmat prin extrasul din ÎS „Cadastru” (f.d. 95 vol. I), adică de la bun început el avea intenția de a însuși banii fără a-și onora obligațiunile luate.

Reieșind din circumstanțele cauzei și criteriile de individualizare a pedepsei instanța de apel a considerat că stabilirea pedepsei inculpatului cu închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate este una rezonabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale componentei de infracțiune. Inculpatul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin.

(1) Cod de procedură penală:

- pct. 5) invocând că, partea vătămată, Pogudina Vera nu a fost citată în ședință de judecată în modul corespunzător;

- pct. 6) – instanța nu a dat apreciere tuturor probelor din dosar, eronat au fost apreciate declarațiile martorilor Constantinescu E., Bercovici M., Hadjiradova V., Celovscaia V., părții vătămate Pogudina Vera și alte înscrisuri care au fost apreciate în favoarea învinuirii.

- pct. 8) și anume că în acțiunile lui nu sînt prezente elementele constitutive ale infracțiunii, iar cu partea vătămată a avut relații civile contractuale, care au fost negociate de părți. Mai indică că, nu a avut intenția de escrocherie, doar nu a dus pînă la capăt cele încredințate, din motive independente de voința lui. Consideră că nimeni nu poate fi privat de libertate doar din motivul că nu este în stare să îndeplinească un careva angajament contractual.

Totodată, inculpatul a anexat la recurs cererile părților vătămate de încetare a procesului penal în privința ultimului, deoarece s-au împăcat și nu au pretenții materiale și morale.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul conchide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

7.1 În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs, potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

7.2 Recurentul, în recursul său invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, partea vătămată, Pogudina Vera nu a fost citată în ședință de judecată în modul corespunzător.

Colegiul, consideră că, temeiul invocat în recurs nu și-a găsit confirmarea, nefiind stabilite presupusele erori de drept, deoarece partea vătămată, Pogudina Vera, a fost prezentă în ședința de judecată și a depus declarații, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 08.11.2011 (f.d. 94-95, 99-101 v. II), la aceeași dată ea a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa sa (f.d. 103 v. II).

7.3 În opinia instanței de recurs, nu sînt întemeiate nici motivele de critică în cazul de casare prevăzut în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care se tinde la faptul că: „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”, deoarece instanța de apel nu a apreciat și nu s-a expus corect asupra declarațiilor martorilor Constantinescu E., Bercovici M., Hadjiradova V., Celovscaia V., părții vătămate Pogudina Vera și alte înscrisuri anexate la materialele cauzei

La acest capitol, Colegiul penal menționează, că temeiul invocat privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult ca atît, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, în legătură cu ce nu se constată prezența a careva temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7.4 Deasemenea, referitor la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocat de inculpat ca temei pentru recurs și anume că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii în acțiunile ce i se incriminează, Colegiul penal îl consideră irelevant.

Sub acest aspect, Colegiul reține că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, cît ale apărării atît și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Dehtearenco Iu.V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal, să fie justă și întemeiată.

Astfel, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, și anume: declarațiile părților vătămate Pogudina Vera, Siraia Vera, martorilor Celovscaia Viorica, Hadjiradova Valentina, Dari Victoria, Bercovici Marcu cît și înscrisurile menționate în pct. 5 al prezentei decizii și analizate în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Sub aspect doctrinar, în viziunea instanței de recurs se regăsesc în acțiunile ce i se incriminează lui Dehtearenco Iu.V., elementele laturii obiective a componenței de infrațiune prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal și anume escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții mari și anume:

Dobândirea ilicită se dovedește prin luarea ilegală și gratuită a surselor bănești de către inculpat din posesia părților vătămate Pogudina V. și Siraia V. care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestora săvârșită în scop de cupiditate, fapt confirmat prin ordinele de încasare a numerarului (f.d 14-48 vol. I) și recipise (f.d. 66-67 vol. I)

Abuzul de încredere fiind prezent avînd ca bază relațiile interpersonale, de prietenie, de serviciu într-un cerc de persoane, ce au recomandat inculpatul, părților vătămate pentru a rezolva problema succesiunii și înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil din ap. 62 str. Igor Vieru 4 mun. Chișinău.

Înșelăciunea - prin aceea că inculpatul nu a întreprins nimic pentru a achita datoria cotei de participare în vederea înregistrării dreptului de proprietate și serviciilor comunale. Deși, a solicitat și primit periodic de la părțile vătămate sume bănești considerabile și exagerate, iar acțiunile pe care le-a întreprins erau efectuate cu scopul de a demonstra celor din jur caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

Latura subiectivă a infrațiunii date se caracterizează prin vinovăția lui Dehtearenco Iu.V. în formă de intenție directă, scopul urmărit de acesta fiind unul cupidant.

În ce privește cererile părților vătămate cu privire la încetarea procesului penal, deoarece s-au împăcat cu inculpatul și nu au pretenții materiale și morale, Colegiul accentuează, că acestea nu pot fi supuse analizei în instanța de recurs, nefiind obiect de discuție în instanța de fond și cea de apel.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, a răspuns la toate motivele invocate de apelant.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. art. 431, 432 alin. (1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, declarat de către inculpatul **Dehtearenco Iuri Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:	Nicolae Gordilă
-------------------	------------------------